

Level 3



Password, please?

கடவுச்சொல்

Author: Vahishta Mistry

Illustrator: Radhika Tipnis

Translator: Raam Suresh

கடவுச்சொல் (Tamil), translated by Raam Suresh, based on original story Password, please? (English), written by Vahishta Mistry, illustrated by Radhika Tipnis, supported by CISCO, published by Pratham Books (© Pratham Books, 2018) under a CC BY 4.0 license on StoryWeaver. Read, create and translate stories for free on www.storyweaver.org.in. The book is recompiled by Deepak Dennison as a bilingual book, published by Infant Jesus Matric Hr Sec School under a CC BY-SA 4.0 license.



ENGLISH



தமிழ்

Manju was fascinated by locks and keys. The soft metallic sound of a key turning in a lock made her happy. The key bunch Mummy kept tied to her saree was Manju's favourite toy.

She loved to explore the mysterious depths of keyholes.

Manju passed the village locksmith Ranjith's shop on her way to school every day. She loved to listen to the rasping of the tools as he made new keys.

மஞ்சுவுக்கு பூட்டுகள் மற்றும் சாவிகள் என்றாலே தனிப் பிரியம். சாவி நுழைந்து பூட்டைத் திறக்கும் சத்தத்தின் இனிமையை ரசிப்பாள். அவளுடைய மிகப் பிரியமான விளையாட்டுப் பொருளே அம்மாவின் சேலையில் சொருகப்பட்டுத் தொங்கும் சாவிக்கொத்துதான்.

மஞ்சு, பூட்டின் சாவித்துளைக்குள்ளே அடங்கியிருக்கும் ரகசியத்தை அறிய விரும்பினாள்.

அவள் அன்றாடம் பள்ளிக்குச் செல்லும் வழியில் ரஞ்சித் மாமாவின் கடையைக் கடந்து செல்வாள். அந்த கிராமத்தில், அவர்தான் பூட்டுக்குச் சாவி தயாரிப்பவர். அவர் புதுச்சாவி செய்யும்போது அவரது கைக்கருவிகள் உராய்ந்து கிளப்பும் சப்தத்தை மஞ்சு மிகவும் இரசிப்பாள்.





One day, Mummy needed to get a new key for her almirah.

Manju went with her to Ranjith's shop.

Ranjith picked up a flat piece of metal. "What is this?" Manju asked.

ஒரு நாள் மஞ்சுவின் அம்மாவின் அலமாரிக்கு புதிதாக இன்னொரு சாவி தேவைப்பட்டது.

அம்மாவுடன் மஞ்சுவும் ரஞ்சித் மாமாவின் கடைக்குச் சென்றாள்.

ரஞ்சித் மாமா ஒரு சிறு உலோகப் பட்டையை எடுத்தார். "இது என்ன?" என்று கேட்டாள் மஞ்சு.



“This is a blank key,” replied Ranjith.

Then he held up Mummy’s key and said, “See these pointy bits that look like mountains? And these curvy bits that look like valleys? Your almirah lock also has mountains and valleys inside it. The key’s mountains and valleys fit that pattern. So when you turn the key, the lock opens!

I am copying the mountains and valleys from the old key to the new one. So the new key will also open the almirah.”

“இது ஒரு வெற்றுச் சாவி” என்றார் ரஞ்சித் மாமா.

பழைய சாவியைக் காட்டி, “இந்தச் சாவியில் மேடும் பள்ளமுமாக இருக்கிறதைக் கவனித்தாயா? மேடுகளை மலை என்றும் பள்ளங்களை பள்ளத்தாக்கு என்றும் சொல்லலாமா? அலமாரியின் பூட்டுக்குள்ளும், மலைகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் இருக்கும். இந்தச் சாவியில் உள்ள மலை, பள்ளத்தாக்குகள் பூட்டில் உள்ள பள்ளத்தாக்கு, மலைகளுடன் பொருந்தும் போது, நீ சாவியைத் திருப்பினால் பூட்டு திறந்துகொள்கிறது.

இப்போது நான் பழைய சாவியிலுள்ள மலைகளையும் பள்ளத்தாக்குகளையும் இந்த வெற்றுச் சாவியில் படி எடுத்து புதிய சாவி செய்யப்போகிறேன். பிறகு, இந்தப் புதுச் சாவியும் அலமாரியைத் திறக்கும்!” என்றார்.



Back home, Manju couldn't stop talking about the locksmith. She told Munira Aunty, who lived next door. She even told her cat, who stopped licking his face for half a minute and looked bored. When her cousin Riju came to visit that evening, she told her too. Riju was studying to be an engineer.

வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தும் மஞ்சுவால் சாவி செய்பவரைப் பற்றி பேசாமல் இருக்க முடியவில்லை. பக்கத்து வீட்டில் வசிக்கும் தன் மாமியிடம் சொன்னாள்; தன் பூனையிடம் கூடச் சொன்னாள். அதுவும் தன் முகத்தை நக்குவதை அரை நிமிடம் நிறுத்திவிட்டு சுவாரசியமின்றிப் பார்த்தது. அன்று மாலையில் வீட்டுக்கு வந்த தன் பெரியப்பா மகள் ரிஜுவிடமும் சொன்னாள். ரிஜு பொறியியல் கல்லூரியில் படிக்கிறான்.

“Do you know, Riju didi,” Manju said, “if you want to make a new key for a lock, you have to copy the pattern of mountains and valleys from the old key to a blank key?”

உனக்குத் தெரியுமா, ரிஜு அக்கா? புதுச்சாவி தயாரிக்க, வெற்றுச் சாவியில், பழைய சாவியின் மலைகளையும் பள்ளத்தாக்குகளையும் படி எடுக்க வேண்டும் என்று.”





“Really?” said Riju. “Then it’s a very good thing that Mummy keeps the keys safe. Otherwise anyone could copy the key and steal our things!”

“That’s true!”

“This is the sort of thing that I am studying,” said Riju.

“ஓ! அப்படியா? அம்மா, சாவிகளை யார் கையிலும் படாமல் பத்திரமாக வைப்பது நல்லதுதான். இல்லையென்றால் யார் வேண்டுமானாலும் சாவியைப் படி எடுத்து, அதைக்கொண்டு ஒரு புதிய சாவியை உருவாக்கி, நமது பொருட்களைத் திருடிவிடலாமே?” என்றாள் ரிஜு.

“உண்மைதான்” என்றாள் மஞ்சு.

“நான் படிப்பதும் ஏறத்தாழ இதேதான்” என்றாள் ரிஜு.

“What, making keys?” asked Manju.

“Something similar,” replied Riju. “We lock up things we want to keep safe, like the sarees in our almirah, right?”

Manju nodded.

“But what if the thing you want to keep safe is information?”

“Like what, Riju didi?” asked Manju.

“Like how much money you have in your bank account. Or your best friend’s secret. Or the notebook of recipes passed down from our grandmother to your mother.”

“Oh yes, we need to keep those safe,” agreed Manju.

“என்ன? சாவி செய்யவா படிக்கிறாய்?” என்று மஞ்சு கேட்டாள்.

“நாம் விரும்பும் பொருட்களைப் பூட்டித் தானே வைக்கிறோம், நம்முடைய புடவைகளை அலமாரியில் வைத்துப் பூட்டுவது போல. சரிதானே?” என்று கேட்டாள் ரிஜூ. மஞ்சு ஆமோதித்தாள்.

“அதே போல் தகவல்களைப் பத்திரமாக வைக்க வேண்டும் என்றால்?” என்று கேட்டாள் ரிஜூ.

“எந்த மாதிரி தகவலைச் சொல்கிறாய் ரிஜூக்கா?” என்று மஞ்சு குழப்பத்துடன் கேட்டாள்.

“நமக்கு எந்த வங்கியில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது அல்லது உன் தோழி உனக்கு அனுப்பும் ரகசியக் கடிதம் அல்லது உன் பாட்டி அம்மாவுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த சமையல் குறிப்புகள் எழுதப்பட்ட நோட்டுப் புத்தகம், இப்படி எந்தத் தகவலாக இருந்தாலும்!” என்றாள் ரிஜூ.

“ஆமாம்! அவற்றையும் நாம் பாதுகாப்பாகத்தான் வைக்க வேண்டும்” என்று மஞ்சு ஒப்புக்கொண்டாள்.

“If we have to protect this information, we have to put it in a safe place and lock it! There are many safe places. Like my computer, where I keep my college notes,” said Riju.

She opened her laptop. “To see my work, you have to type the password here!”

“What’s a password?” Manju wanted to know.

“இத்தகைய தகவல்களைப் பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும் என்றால், அதை நம்பகமான இடத்தில் வைத்துப் பூட்டிவிட வேண்டும். அத்தகைய இடங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. என் கணினி ஒரு எடுத்துக்காட்டு. என் கல்லூரிப் பாடங்கள் சம்பந்தப்பட்டக் குறிப்புகளை நான் இதில்தான் வைக்கிறேன்” என்றாள் ரிஜு.

ரிஜு தன் மடிக்கணினியைத் திறந்தாள். “நான் பதிவு செய்திருக்கும் தகவலைப் பார்க்கவேண்டும் என்றால், இங்கே ஒரு கடவுச்சொல்லை உள்ளிட வேண்டும்!” என்றாள்.

“கடவுச்சொல்லா? அது என்ன?” என்ற மஞ்சுவுக்கு ஆர்வம் அதிகமானது.



“A password is like a key. The almirah’s lock opens only when the pattern on the key fits the pattern in the lock, like a jigsaw puzzle. My computer will only open if the password I type matches the password I have set. If you tell anyone the password, they can open it too! So you have to be very careful whom you give your password to.”

“Hmmm... When I get a computer, what should I set as my password?” Manju wondered aloud.

“கடவுச்சொல்லும் ஒரு சாவி போலத்தான்! பூட்டின் மலை, பள்ளத்தாக்குகளுடன் சாவியின் பள்ளத்தாக்கு, மலைகள் பொருந்தும் போதுதானே? ‘ஜிக்ஸா’ புதிர் விளையாட்டு தெரியுமில்லையா? அதே போலத்தான். நான் முன்னமேயே பதிவு செய்துவைத்த அதே கடவுச்சொல்லை உள்ளிட்டால் மட்டுந்தான் கணினி திறக்கும். இந்தக் கடவுச்சொல்லை யாரிடமாவது நான் சொல்லிவிட்டால், அவர்களும் இந்தக் கணினியைத் திறக்க முடியும். அதனால்தான், யாரிடம் சொல்கிறோம் என்பதில் கவனமாக இருக்கவேண்டும்” என்று ரிஜூ விளக்கினாள்.

“நான் ஒரு கணினியைப் பெறும்போது, அதில் கடவுச்சொல்லாக எதை வைக்கலாம்?” என்று மஞ்சு கேட்டாள்.!



“Some people’s passwords are really easy to guess – their date of birth, their pet’s name, or the name of their street. A good password is difficult to guess. The longer it is, the harder it is to guess. It is better if it has letters and numbers. But a password should also be easy to remember.”

Just then, Mummy called Riju, who ran off to greet her aunt. TING! went Riju’s mobile.

“பிறந்த தேதி, செல்லப் பிராணியின் பெயர், தெருப் பெயர் போன்றவற்றை கடவுச்சொல்லாக வைத்திருந்தால், அவற்றை மிகவும் சுலபமாக யூகித்துவிட முடியும். சிறந்த கடவுச்சொல் என்பது யூகிக்க முடியாததாக இருக்கவேண்டும். கடவுச்சொல், நீளம் அதிகமானதாக இருந்தால் யூகிப்பது கடினமாகும். எழுத்துகளையும் எண்களையும் கலந்து கடவுச்சொல்லை வைத்தால், இன்னும் சிறந்தது. நாம் வைக்கும் கடவுச்சொல் நமக்கே மறந்து போகாத வகையில் இருக்க வேண்டும்” என்றாள் ரிஜு.

அப்போது, மஞ்சுவின் அம்மா ரிஜுவைக் கூப்பிட, ரிஜு அவருடன் உரையாடச் சென்றாள். அதே சமயம் ரிஜுவின் கைபேசியில் இருந்து “டிங்” என்றொரு சத்தம் கேட்டது.





What might that be? A new game? Riju had the best games! Manju often spent her evenings pestering her cousin to let her play. Today, she would play them by herself.

Manju pressed a button on her cousin's phone. The screen lit up. A keypad with numbers appeared. It needed a password!

'என்னவாக இருக்கும்? புது விளையாட்டா?' ரிஜுவிடம் பலவகையான நல்ல விளையாட்டுகள் இருக்கும். மஞ்சு, எத்தனையோ முறை விளையாடுவதற்காகக் கைபேசியைத் தரச்சொல்லி ரிஜுவிடம் நச்சரித்திருக்கிறாள். 'இன்று கேட்கவே வேண்டாம்! தாராளமாக விளையாடலாம்!'

மஞ்சு, ரிஜுவின் கைபேசியின் பொத்தானை அழுத்தினாள். அதன் திரை உயிர் பெற்று, எண்களைக் காட்டிற்று. இப்போது, கைபேசி கடவுச்சொல்லை உள்ளிடக் கேட்டது!

She pressed 1234. "Incorrect password" appeared on the screen. Then she tried 0000, but the phone did not unlock. She also tried Riju's birthday, 10-10-97.

"Hoi!"

That was Riju.

மஞ்சு, '1234' என்பதை ஒற்றினாள். 'தவறான கடவுச்சொல்' என்று காட்டியது கைபேசி. பிறகு '0000' என்பதை ஒற்றினாள். மஹூம்! கைபேசி திறக்கவில்லை. பிறகு ரிஜுவின் பிறந்தநாளான '10-10-97' என்பதை ஒற்றினாள்.

"ஏய்! என்ன செய்கிறாய்?" என்று கேட்ட ரிஜு அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தாள்.





"I've locked my phone with a password," she said. "And I don't give it to nosey little girls."

Manju stuck her tongue out.

"என் கைபேசியை கடவுச்சொல் வைத்துப் பூட்டி இருக்கிறேன்" என்று சிரித்த ரிஜூ, "விஷமக்காரச் சிறுமிகளுக்கு எல்லாம் என் கைபேசியைத் தருவதில்லை" என்றாள்.

மஞ்சு நாக்கைத் துருத்தி அழகு காட்டினாள்.



“Now do you see why passwords are so important, Manju?” Riju said. “They’re like keys to the things we want to keep private.”

“Yes, didi,” said Manju. “I only wanted to play some games!”

“And you only had to ask!” Riju said, typing in her password. “Let me show you a new game – Guess the Password!”

“இப்போது கடவுச்சொல்லின் முக்கியத்துவம் புரிகிறதா, மஞ்சு? அது நம் ரகசியங்களுக்கான சாவி!” என்றாள் ரிஜு.

“சரிக்கா! நான் விளையாடத்தான் எடுத்தேன்” என்றாள் மஞ்சு.

“அதற்கு என்னிடம் முதலில் கேட்க வேண்டும், இல்லையா?” என்ற ரிஜு, தன் கடவுச்சொல்லைப் உள்ளிட்டு கைபேசியைத் திறந்தாள். பின்னர், “வா! நாம் ஒரு புது விளையாட்டு விளையாடலாம் - கடவுச்சொல்லை யூகிப்போம்!” என்றாள்.

Play with Manju

This game gives you clues to passwords. See if you can crack them.

Phone passwords

1. Manju is nine years younger than her cousin. If Manju chooses her birth year as her password, what would it be?
2. If Riju's password is her date of birth backwards, it would be...
3. Remember the first password Manju tried on Riju's phone? What's that in reverse order?

மஞ்சுவடன் விளையாட வாருங்கள்!

சில கடவுச்சொற்களுக்கானக் குறிப்புகள் கீழே உள்ளன. யூகிக்க முடியுமா, பாருங்கள்.

கைபேசி கடவுச்சொற்கள்

1. மஞ்சு ரிஜுவைவிட 9 ஆண்டுகள் இளையவள். அவள் தன் பிறந்த ஆண்டைக் கடவுச்சொல்லாக வைத்தால், அந்த கடவுச்சொல் என்ன?
2. ரிஜு தன் பிறந்த தேதியைத் திருப்பி எழுதி, அதைத் தன் கடவுச்சொல்லாக வைத்தால், அது என்ன?
3. மஞ்சு முயற்சி செய்த முதல் கடவுச்சொல் நினைவிருக்கிறதா? அதைத் திருப்பி எழுதி, அதைத் தன் கடவுச்சொல்லாக வைத்தால், அது என்ன?

1. 2006 2. 790101 3. 4321

விடைகள்:

1. 2006 2. 790101 3. 4321

Answers:



Did you solve the clues? Remember, if you did, others can too. So here are some simple dos and don'ts:

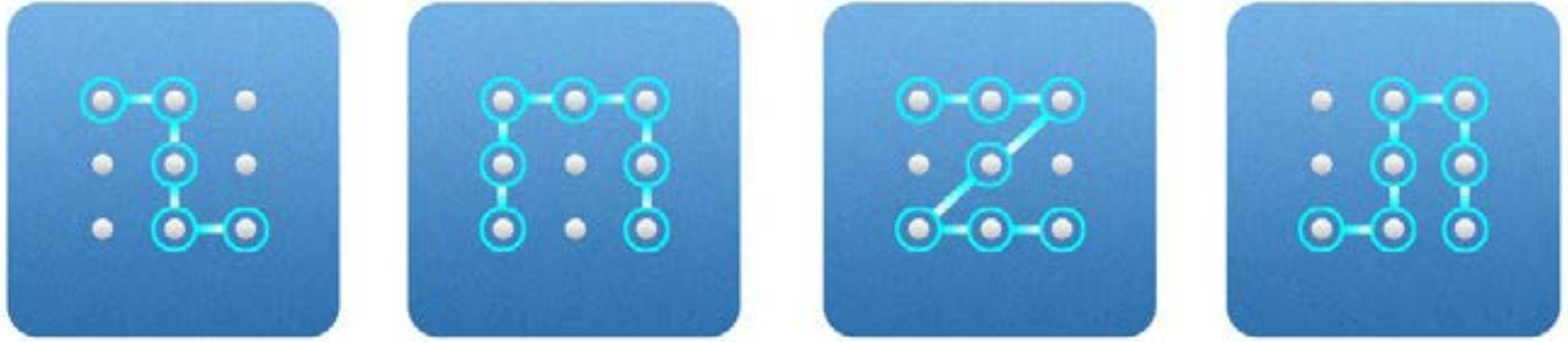
1. Don't keep passwords that are too short (123, xyz, abcd are weak passwords).
2. Remember your password so that you do not have to write it down. If you write it down, someone might be able to find it.
3. Use both upper and lower cases (ComPUteR).
4. Don't use words that are easy to guess (The name of your school, dog or town). Passwords are used to 'unlock' or open mobile phones, computers, safety vaults in banks, our accounts on websites, and many other things. Fingerprints and retina scans are also used as passwords. These are called bio-metric passwords.

விடைகளைக் கண்டுபிடித்தீர்களா? நினைவில் கொள்ளுங்கள் — உங்களால் யூகிக்க முடிந்தால் மற்றவர்களாலும் யூகிக்க முடியும். கடவுச்சொல்லை எப்படி வைப்பது, எப்படி வைக்கக்கூடாது என்பதற்கான சில எளிய குறிப்புகள்:

1. மிகவும் சிறியதான கடவுச்சொல்லை வைக்காதீர்கள். (123, xyz, abcd போன்றவை எளிதாக யூகித்துவிடக்கூடியவை.)
2. உங்கள் கடவுச்சொல்லை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், எங்கும் எழுதிவைக்க வேண்டியதில்லை. எழுதிவைத்தால் யார் கையிலும் கிடைக்கலாம்.
3. பெரிய மற்றும் சிறிய எழுத்துகளைக் கலந்தாற்போல் உபயோகிக்கலாம். (ComPUteR போன்றவை).
4. எளிதாக யூகித்துவிடக்கூடிய வார்த்தைகளைக் கடவுச்சொல்லாக பயன்படுத்த வேண்டாம். (தெருப்பெயர், பள்ளிப்பெயர், ஊர்ப்பெயர் போன்றவை)

கடவுச்சொற்கள் பலவகைப் பூட்டுகளைத் திறக்க உதவுகின்றன. நம் கைபேசிகள், கணினிகள். இணையதளத்திலுள்ள நம் கணக்குகள், வங்கிகளில் உள்ள பாதுகாப்புப் பெட்டகங்கள்! போன்ற இன்னும் பலவற்றைத் திறக்க உதவுகின்றன.

கைவிரல் ரேகைகள், கண்கள் ஆகியவையும் சில இடங்களில் கடவுச்சொல்லாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை 'பயோ-மெட்ரிக்(Biometric) கடவுச்சொல்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன.



A password could also be a set pattern you trace on the screen.

Like this:

இப்படத்தில் காட்டியுள்ளபடி, கைபேசிகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்தை வரைவதையும் கடவுச்சொல்லாக உபயோகிக்கலாம்.

CREATIVE CORNER

What all can you do to keep your things safe?

உங்கள் பொருட்களை பத்திரமாக வைத்துக்கொள்ள என்னவெல்லாம் செய்யலாம்?